

De pizzakoerier

(Pizzaman)

Zwarte komedie in twee bedrijven

door

DARLENE CRAVIOTTO

vertaling

Paul Meijer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE PIZZAKOERIER - PIZZAMAN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DARLENE CRAVIOTTO** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Julie Bongers - in de twintig. Heel aantrekkelijk. The girl nextdoor. Een vrouw die lang op zichzelf woont en daar weinig geluk mee heeft gehad. Ze gaat door het leven als “die aardige meid” en “een goed mens” maar het heeft haar niks opgeleverd. Ze heeft humor, charme en is intelligent. Ze is een vrouw met stijl. En ze is ook vervuld van een diepe intense woede. In de loop van het stuk zal die woede steeds sterker worden.

Ellis Meijering - in de twintig. Joods. In constant gevecht met haar gewicht. Neurotisch. Ze leeft haar leven niet, maar voert er een strijd mee. De kleinste gebeurtenis kan haar al helemaal van slag brengen. Ze heeft iets manisch depressiefs: het ene moment himmelhoch jauchzend, het andere moment zum Tode betrübt. Waar het echt om draait in het leven ontgaat haar meestal.

Eddie - de pizzaman. Achter in de twintig, begin dertig. Aardig om te zien. Hanig. En toch ook kwetsbaar, wat hij uit alle macht probeert te verdoezelen. Hij gelooft zelf dat hij een macho is, maar helaas... Eddie is gewoon een aardige man en daar betaalt ie zijn hele leven al de prijs voor.

PLAATS EN TIJD:

Plaats: een tweepersoonsflatje in een middelgrote Nederlandse stad.

Tijd: 2002

EERSTE BEDRIJF: vrijdag: een hete zomeravond in 2002

TWEEDE BEDRIJF: dezelfde vrijdag later op de avond en in de nacht

NOOT VAN DE VERTALER:

Omdat een aantal zaken in het Nederlandse taalgebied minder ingeburgerd zijn heeft de vertaler ertoe besloten om de plaats van handeling in Nederland te situeren en om de namen van de rol- figuren in Nederlandse namen te veranderen, die overigens veel klankverwantschap hebben met de oorspronkelijke namen.

EERSTE BEDRIJF

Het zaallicht gaat langzaam uit. Het is donker. Een ogenblikje later horen we een gevoelig lied van Marvin Gaye (Lets get on). Het geluid is veel te hard. Het doek gaat open en we zien hoe op het toneel een lucifer wordt afgestroken; In het licht van de lucifer zien we het gezicht van een vrouw van achterin de twintig, die midden op het toneel staat. Ze draagt een geruit overhemd en verder niets. Julie Bongers staart in het vlammetje.. Ze steekt haar sigaret aan, inhaleert diep en na een korte pauze blaast ze de lucifer uit, waardoor het toneel weer donker is. Even later gaat het toneellicht aan en zien we het flatje. Niks bijzonders: één kamer met een kleine keukenhoek rechtsachter. Het meubilair hoort bij het flatje en heeft duidelijk betere dagen gekend. Er is echter een poging gedaan om het meeste meubilair te camoufleren door gebruik te maken van kussens en grand foulards en een Afghaans kleed dat duidelijk is afgestaan door een of andere verre tante met reuma. Aan de muur hangen een paar schilderijen maar vooral simpel ingeraamde posters, nog uit de jonge en onschuldiger jaren. Het flatje is schoon, maar rommelig genoeg om leefbaar te zijn. De asbak op de lage tafel is vol peuken. Hier en daar liggen lege bierblikjes. Julie heeft een halfvol bierblikje in haar hand, terwijl ze naar de tv loopt om daar de tv-gids af te pakken. Ze leest daarin terwijl ze door de kamer ijsbeert. Ze loopt als een panter in een kooi. Niet tevreden met het programma-aanbod gooit ze de tv-gids in een stoel. Ze drinkt gulzig het blikje bier in één teug leeg en gaat dan naar de keuken om een vol te pakken. De telefoon rinkelt. Julie staat stil en kijkt op haar horloge. Ze knikt begrijpend, weet wie er aan de lijn is en pakt de telefoon op.

JULIE: Goedenavond, meneer Manders. Het is 19.45 en u probeert wat te slapen en u wilt dat ik de muziek wat zachter zet. Klopt dat? *(luistert)* Ik wist dat u het was, meneer Manders, omdat u me de afgelopen twee jaar elke avond heeft gebeld en gevraagd of ik de muziek zachter wil zetten. En dat heb ik de laatste twee jaar dan ook ELKE AVOND gedaan. *(ze haalt diep adem en vol bravoure)* Maar VANAVOND zet ik de muziek niet zachter. *(luistert beleefd)* Ik snap het. Ik begrijp dat u op leeftijd bent en uw slaap nodig hebt *(haar woede wordt nu merkbaar)* Maar feit is, meneer Manders, dat u een zeikerd bent: een oude zeikerd! *(ze kwakt de telefoon neer en gaat naar het keukentje. Staat even stil, denkend over haar opmerking)* “Ouwe zeikerd!” *(ze pakt een nieuw blikje bier en giet daarvan weer een flinke hoeveelheid naar binnen. Ze sluit haar ogen en laat de muziek bezit van haar*

nemen. Ze beweegt haar lijf sensueel op het ritme van de bassbeat. De telefoon rinkelt) Zeg het maar, maar wel snel want ik heb een zenuwzinking. (luistert) Luister, meneer Manders, doe me een lol, ja?! Het is heet. En ik heb een kutdag gehad. Het is vrijdagavond en ik heb met niemand een afspraakje. En ik sta er niet echt op te kijken de avond met mijn neurotische huisgenoot door te moeten brengen. Laat me dus één uurtje in mijn eigen huis uit mijn dak gaan, ja?! (luistert) Aan het doen? Ik ben helemaal niks aan het doen. (luistert) Wat? Ik ben helemaal niet naakt door de kamer aan het dansen! (ze loopt met de telefoon naar het raam achterin) En VERDOMME NOG AAN TOE, wat zit u hier naar binnen te gluren?! Trouwens: de gordijnen zijn dicht. (luistert) Ja, het zijn dunnetjes, die gordijnen. (luistert) Ondergoed aantrekken? Ik heb ondergoed aan! Wel! Wel, wel, wel! (ze legt de telefoon weg, schuift de gordijnen open en rukt het hemd open en poseert voor het raam in de achterwand. Dan kijkt ze naar beneden en ziet tot haar afgrijzen dat ze wel degelijk naakt is) O, mijn God. (ze grijpt de telefoon) Meneer Manders, sorry... ik had gezworen dat ik wel wat aanhad... Hallo?... Meneer Manders, hallo!... O jezis... (ze verbreekt snel de verbinding en staat een moment verloren en in verlegenheid stil. Dan doet ze het shirt losjes dicht en spoedt zich naar de slaapkamer om iets aan te trekken. De voordeur gaat open en binnen komt Ellis Meijering, de medebewoonster van de flat. Ze is midden twintig. Een vrouw die het leven niet leeft, maar er voortdurend mee in gevecht is. Het minste of geringste hoeft maar te gebeuren om haar helemaal van slag te brengen en haar ofwel himmelhoch jauchzend ofwel zum Tode betrübt te maken. Kleinigheden kunnen haar van streek maken, zoals een gebroken nagel, het missen van een bus, het maken van een afspraakje of het niet maken van een afspraakje en ga zo maar door. De echt belangrijke dingen in het leven ontgaan haar echter meestal. Ze slaat de deur achter zich dicht en leunt tegen de deurpost. De telefoon gaat. Julie vanuit de badkamer) Ellis, neem jij de telefoon even? (Ellis reageert niet; de telefoon blijft rinkelen) Ellis, Telefoon!!! (Ellis staat nog steeds bewegingloos) Neem die verdomde telefoon op, wil je?! (Ellis komt in beweging. Ze loopt naar een poster over Guatamala aan de muur, rukt die eraf en verscheurt hem met woedende gebaren. Uit de bloemenvaas op een tafeltje haalt ze de zijden bloemen, die ze vernielt. Ze wil weg lopen, maar bedenkt zich en pakt de vaas op die ze samen met de bloemen in een prullenbak smijt. Zonder aarzelen loopt ze nu naar een prikbord waar ze de volgende dingen van af haalt: een reuzen-Valentijnskaart met een enorm hart, vier Polaroid foto's en een wimpel van een sportclub. Alles verdwijnt in de vuilnisbak. Ellis gaat nu naar slaapkamer, waar net Julie

uitkomt) Waarom neem jij de telefoon niet op? (*Ellis reageert niet en verdwijnt in de slaapkamer*) Ellis?! (*Julie rent naar de telefoon*) Hallo? (*in zichzelf*) O, god! (*liefjes*) Hallo moeder? Hoe is het ermee? (*uit de slaapkamer horen we nu het geluid van deuren van kasten en zo, dat die woedend worden geopend en dichtgegooid*) Nee, prima, mam. Ik was me even in de slaapkamer aan het verkleden. (*de herrie in de slaapkamer gaat door en onder het telefoneren door probeert Julie te zien wat er daar gebeurt*) Nee, ik ga vanavond niet uit. Belde je daarvoor? (*er vliegt nu een sieradenkistje uit de slaapkamerdeur dat ze net weet te ontwijken*) Ik weet dat het vrijdagavond is, mam. En ik weet ook dat dat de uitgaansavond is... Maar ik zie nu meer in een rustig avondje thuis. (*er komen nu nog meer dingen uit de slaapkamerdeur vliegen: kledingstukken en een plastic vibrator*) Wie? Ria de Graaff.... Ja... (*ze pakt de vibrator op*) Ja, die ken ik, die zat bij mij school... Hoezo? (*ze gaat in de leunstoel zitten*) En wanneer is ze gestorven dan? En wat had ze? (*snel*) O, maar dat had ze altijd al. Ook op school. Toen was ze al erg ziek. (*Ellis komt uit de slaapkamer met een minitrampoline en verdwijnt daarmee door de voordeur*) Natuurlijk vind ik het erg dat ze dood is. Heel erg. Ria was een heel lief kind. Maar waarom moet je me elke keer als er iemand van mijn school doodgaat bellen? Ik heb de pest aan dat soort late nieuwsberichten.... Weet ik: het leven is kort en we moeten het leven zolang dat nog kan. Maar mam, ik blijf alleen maar deze vrijdagavond thuis, hoor! (*Ellis komt weer binnen en ploft uitgeput op de bank*) Mam, even niet nu. Ik moet ophangen, want Sarah Bernardt is net thuisgekomen. (*ze verbreekt de verbinding en staart lang naar Ellis*) Alsjeblieft... niks dramatisch.

ELLIS: Ik wil er een eind aan maken.

JULIE: Moet ik er voor gaan zitten?

ELLIS: Een vrouw geeft zich met hart en ziel voor een relatie. En waar draait dat op uit?!

JULIE: Ik durf het niet te vragen.

ELLIS: Hartzeer. Alleen maar hartzeer.

JULIE: Hartzeer. Alleen maar hartzeer.

ELLIS: Alles heb ik voor hem gedaan. Mijn hele leven heb ik hem gegeven, dertien maanden lang. Ik ging met hem mee naar stompzinnige voetbalwedstrijden. Ik ging naar goedkope, vunzige hotelletjes. Ik viel voor hem af. En wat krijg ik ervoor terug?

JULIE: Ik geef het op.

ELLIS: Hij ging terug naar zijn vrouw.

JULIE: O jee...

ELLIS: Is er iets te eten? (*ze gaat naar de keuken*)

JULIE: Ho even: heb je nog niet gegeten dan vanavond?

ELLIS: Jawel, twee keer.

JULIE: Stop! Ik laat je dit jezelf niet aandoen. In vier maanden tijd ben je zestien kilo afgevallen en ik ga hier niet zitten kijken hoe je die er in één avond weer bijvreet.

ELLIS: Maar ik ben depri!

JULIE: Jij eet altijd als je depri bent en als je daar overheen bent word je weer depri omdat je zoveel gegeten hebt. En dan ga je dat weer wegeten. En ben je binnen een maand weer toe aan maatje XXXL.

ELLIS: Ik ben in elk geval niet aan de drank.

JULIE: Val mij niet aan omdat jij overstuur bent.

ELLIS: (*wijst naar het blikje bier*) Dat is toch geen appelsap, of wel soms?

JULIE: (*in de verdediging*) Dat is een aperitief.

ELLIS: Aan de lucht te ruiken heb je er daar al een stuk of vier van gehad.

JULIE: We zouden ook een uur geleden al eten. Ik ga niet in mijn eentje eten.

ELLIS: Waarom niet? Je drinkt toch ook alleen?!

JULIE: Hou op ja?! Het was hier heel plezierig voordat jij er was.

ELLIS: Fijn. Dan ga ik toch weer!

JULIE: Fijn. Ga!

ELLIS: Fijn. Dat doe ik.

JULIE: Fijn. Doen!

ELLIS: Oké. Besjoer! (*Ellis verdwijnt snel en slaat de deur achter zich dicht. Julie neemt een lange teug van haar bier, loopt door de kamer en gaat uiteindelijk naar de voordeur, die ze zachtjes opendoet. Ellis staat daar, een beetje schaapachtig. De twee vrouwen kijken elkaar aan. Min of meer automatisch, gelijktijdig*)

JULIE en ELLIS: Het spijt me...

ELLIS: (*komt binnen*) Ik voel me zo in de put. Hij gaat terug naar zijn vrouw. Kan je het je voorstellen? Al meer dan een jaar vertelt ie me hoeveel hij van me houdt en dan gaat ie terug naar zijn vrouw. Ik mag lijden dat ie een hartinfarct krijgt, die klootzak. Jerry weer terug naar zijn vrouw!!!!

JULIE: Ik heb het gehoord.

ELLIS: Van wie? Van wie heb je dat gehoord? Heeft ie gebeld? Heeft ie voor me gebeld?

JULIE: Van jou. Jij hebt het toch net verteld!

ELLIS: Ik weet niet meer wat ik zeg. Ik ben zo depressief. Ik moet wat eten. Ik kan dit niet aan. (*ze gaat naar de keuken*)

JULIE: (*gaat langzaam op de bank zitten. Ze slaat de ogen omhoog*) Niet vanavond. Alsjeblieft niet vanavond. Zo haal ik de ochtend niet eens meer.

ELLIS: (*schreeuwend vanuit de keuken*) ER IS NIKS TE ETEN HIER! (*uit de keuken*) Wat is er met al het eten gebeurd? Je zou boodschappen doen vandaag!

JULIE: Zou ik dat?

ELLIS: Ik heb je twintig euro gegeven vanochtend. Omdat jij er zo'n punt van maakte. Je moest en zou zelf de boodschappen doen omdat ik altijd dat dieetvoer koop.

JULIE: (*ongeïnteresseerd*) O?

ELLIS: Je zei, dat als ik weer met een light menu thuiskwam, dat je dat door de plee zou spoelen.

JULIE: Ik heb het vergeten.

ELLIS: (*ongelovig*) Je bent vergeten om boodschappen te doen?!

JULIE: Ik denk het.

ELLIS: Geweldig! (*stampvoetend*) Ik moet wat eten. Ik kan niet lijden met een lege maag.

JULIE: Neem een pilsje.

ELLIS: Bier?

JULIE: Of wijn. Er ligt nog een Riesling in de koelkast.

ELLIS: (*ze rent naar de keuken en komt terug met een sixpack bier, een fles wijn en een driekwart volle fles whisky*) Feestje vanavond?

JULIE: Ik niet.

ELLIS: Waarom hebben we dit dan allemaal in huis? (*achterdochtig*) Waar zijn mijn twintig euro?

JULIE: Heb jij me twintig euro gegeven?

ELLIS: Heb jij mijn twintig euro hieraan uitgegeven?

JULIE: Zou kunnen.

ELLIS: Wat wil je daarmee zeggen?

JULIE: JA. JA, dat heb ik.

ELLIS: Ben je dronken?

JULIE: Nog even.

ELLIS: Fantastisch!!! Mijn hele leven valt in duigen en die ene keer dat ik van iemand steun nodig heb... om mijn hart uit te storten... dan stort jij in.

JULIE: Ik stort niet in.

ELLIS: Nee, nee...

JULIE: Ik stort niet in!!!

ELLIS: (*pauze, kijkt naar Julie*) Oké. Oké.

JULIE: En wat bedoel je eigenlijk met "die ene keer dat je mij nodig hebt om je hart uit te storten?" Verdomme, we doen hier zeven nachten per week niet anders? Ik voel me langzamerhand een klaagmuur. God helpe me de brug over wanneer ik ooit eens ergens mee zit en ik jouw hulp nodig heb.

ELLIS: Jij bent de meest evenwichtige griet die ik ken. Jij hebt nooit problemen. Het is gewoonweg walgelijk.

JULIE: Dat is wat jij denkt.

ELLIS: Zit je ergens mee dan?

JULIE: Natuurlijk zit ik ergens mee.

ELLIS: Geweldig!

JULIE: Wat?

ELLIS: Ik vroeg me al af. Je schreeuwt nooit. Je gaat nooit over de rooie. Als er iets mis gaat dan zit je daar en je blijft gewoon lachen. Om gek van te worden. En je hebt perfecte tanden.

JULIE: Dat ik de hele wereld niet vertel dat ik problemen heb wil niet zeggen dat ik ze niet heb. En ik heb ze wel degelijk.

ELLIS: (*liefjes*) Hebben we een probleempje vanavond?

JULIE: Praat niet zo tegen me.

ELLIS: Hoe... zo?

JULIE: Alsof het hier een kleuterschool is en ik net in mijn broek heb gepist.

ELLIS: Neem me vooral niet kwalijk. Het spijt me. Ik wou alleen maar zeggen dat als je een probleem hebt, ik er ben om naar je te luisteren.

JULIE: Nou dan. Ik zit met iets.

ELLIS: Dank je wel. Dat heb ik nodig vanavond. Iemand die mij nodig heeft. Daar heb ik echt behoefte aan...

JULIE: Kan ik verder gaan?

ELLIS: Tuurlijk! Wil je misschien languit op de bank? (*staat op*) Ik pak even wat papier. Voor aantekeningen.

JULIE: Vergeet het maar.

ELLIS: Ik zal naar je luisteren.

JULIE: Laat maar!

ELLIS: Ik luister.

JULIE: LAAT MAAR!!!

ELLIS: Julie.... alsjeblieft...?

JULIE: (*na een pauze, zachtjes*) Ik heb tegen meneer Manders geschreeuwd.

ELLIS: Die oude Manders met z'n gehoorapparaat? Daar schreeuw ik altijd tegen. Anders hoort ie het niet.

JULIE: Nee, ik bedoel: ik ben echt erg tegen 'm tekeergegaan. Hij belde over de muziek en ik... ik heb hem een ouwe zeikerd genoemd.

ELLIS: (*geschokt*) Echt waar?

JULIE: 't Was eruit voor ik er erg in had...

ELLIS: (*lachend*) Geweldig. Daar hou ik van. Ouwe zeikerd Manders. Zoiets heb ik altijd al tegen hem willen zeggen. (*stopt met lachen en*

weer heel serieus) Ik was alleen bang, dat ie dan een beroerte zou krijgen of zoiets...

JULIE: Toen heb ik m'n hemd uitgedaan en...

ELLIS: Voor Manders?

JULIE: Ja. En daar stond ik: spierspartelnaakt voor het raam voor meneer Manders.

ELLIS: En toen, wat deed ie?

JULIE: Hij kreeg een beroerte, denk ik. Ik weet het niet zeker. Ik geloof dat ik hem nog hoorde ademen, maar dat weet ik niet zeker.

ELLIS: Hij komt er wel weer overheen.

JULIE: Ik schreeuwde naar mijn collega's op het werk. Ik schreeuwde naar mensen toen ik naar huis reed. En toen kwam jij thuis en schreeuwde ik tegen jou.

ELLIS: Dat is niks voor jou, Julie.

JULIE: (*schreeuwend*) Nee, dat is niks voor mij, dat weet ik ook wel. God, nou doe ik het weer.

ELLIS: Is er een reden voor? Voor dat schreeuwen?

JULIE: Ik ben over de rooie, da's alles. Ik heb het gehad. Helemaal.

ELLIS: Mijn moeder zei altijd: als een vrouw dat doet, dan komt dat of omdat ze niet goed geslapen heeft, of omdat ze niet goed gegeten heeft, of omdat ze haar fitnessoefeningen niet heeft gedaan. Nou, gisteren ben je vroeg naar bed gegaan, dus dat kan het niet zijn. Wanneer heb je voor het laatst je oefeningen gedaan?

JULIE: Vanochtend.

ELLIS: We gaan een pizza bestellen. (*gaat snel naar de telefoon*)

JULIE: Ik heb geen trek.

ELLIS: (*wanhopig*) Maar ik wel! En er is helemaal niks in huis.

JULIE: (*nog wanhopiger*) Ik ben mijn baan kwijt!!! (*stilte – zachtjes*) Ik heb de zak gekregen.

ELLIS: O, Julie... en het ging zo goed. Je werkte daar al bijna vijf maanden...

JULIE: Zes.

ELLIS: Wat is er gebeurd?

JULIE: Ik weet het niet. Niet zeker. Vorige week moest ik bij mijn baas komen. In zijn kantoor. Ik dacht dat hij een brief wilde dicteren.. Ga zitten, zei die. Dank u, zei ik. En hij zei: je bent een goede secretaresse en ik zei dank u. En je bent heel leuk, zei hij. En ik zei weer dank u. En hij zei: zullen we ergens samen iets gaan drinken? En ik zei nee, dank u. En vandaag kreeg ik mijn salaris en een ontslagbrief.

ELLIS: Dat kan hij niet maken!

JULIE: Hij heeft het gemaakt.

ELLIS: Dat kan niet!

JULIE: Het kan. De zaken gaan slecht. Hij moest mensen wippen. En ik wou niet met hem wippen, dus wipt hij mij. Zo simpel ligt dat.

ELLIS: (*kwaad*) Maar dat is toch niet zoals het hoort. Daar kan ie nog een heleboel last mee krijgen.

JULIE: (*vlak*) Ja, z'n vrouw zou hem vermoorden als ze het wist. Een struise tante.

ELLIS: We moeten iemand bellen en dit openbaar maken.... Pieter Storms... jeeweetwel Breekijzer.

JULIE: Bel zijn vrouw. Die is echt fors. Heel erg fors. Een reuzin van een vrouw.

ELLIS: Hoe kan je hier zo kalm onder blijven?! Geen wonder dat je over de rooie bent. Je moet hier iets aan doen. Vechten!

JULIE: Het is niet de eerste keer dat ik mijn baan kwijtraak. Ik word gewoon weer werkeloos.

ELLIS: Godallemachtig, ik kan me hier zo kwaad over maken!!! (*loopt dramatisch heen en weer*)

JULIE: (*verbaasd*) Meen je dat nou?

ELLIS: Witheet, zie je dat dan niet. Dit maakt me witheet! (*loopt nog steeds heen en weer*)

JULIE: Dat is lief van je, Ellis. Dat had ik nooit van je gedacht. Dat mijn problemen jou je eigen problemen zouden doen vergeten.

ELLIS: (*gepassioneerd*) Weet jij wat er was gebeurd, wanneer je iets met 'm was gaan drinken? Eén drankje worden zes drankjes en die zes worden er tien. En voordat je het zelf weet (*knipt met haar vingers*) ben je een jaar verder en zou hij naar zijn vrouw terug gaan. Net als Jerry. (*pauze*) Bleekselderij. Hebben we dat nog? (*ze spurt naar de keuken*) Een stengeltje bleekselderij om op te kauwen....

JULIE: (*kijkt op haar horloge*) Twee minuten. Twee minuten op de kop af voor mijn probleem. (*ze gaat naar de keuken waar Ellis de koelkast overhoop haalt. Luid*) Straks kan ik de huur niet meer betalen!!!

ELLIS: Ik dacht dat er nog pindakaas was. Ik had gezworen dat we nog pindakaas hadden!

JULIE: (*stopt*) Ellis, kijk me aan. Luister! (*alsof ze het tegen een dove heeft*) GELD. Ik ben blut. Ik heb het over iets heel praktisch. Het echte leven. Denk nou eens even niet aan die eikel.

ELLIS: Hij is geen eikel.

JULIE: Hij is getrouwd. Hij is een eikel!

ELLIS: Dat zeg je alleen maar omdat jij een keer op je bek bent gegaan.

JULIE: Kan zijn. Maar leer jij dan nooit iets? Heb je nou niks opgestoken van mijn affaire met Robert?

ELLIS: Je hebt die arme Robert nooit een kans gegeven.

JULIE: Wat bedoel je: nooit een kans gegeven?

ELLIS: Je hebt hem gedumpt voordat je wist dat ie getrouwd was.

JULIE: Natuurlijk heb ik 'm gedumpt. Dat was het verstandigste wat ik kon doen.

ELLIS: Nou, als je zo verstandig blijft, dan blijf je de rest van je leven vrijgezel.

JULIE: Wat had ik dan moeten doen? Hem blijven ontmoeten?

ELLIS: Nee. Niet. Robert was shit.

JULIE: (*plotseling in de verdediging*) Robert was een geweldige vent. Intelligent. Gevoelig. Hij zag er goed uit....

ELLIS: Hij droeg foute ruitjesbroeken.

JULIE: Wat wil je daar nou mee zeggen?

ELLIS: Vertrouw nooit een man in een ruitjesbroek.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto